

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Valls 31 desembre 1 gener 2017-18 N. 935

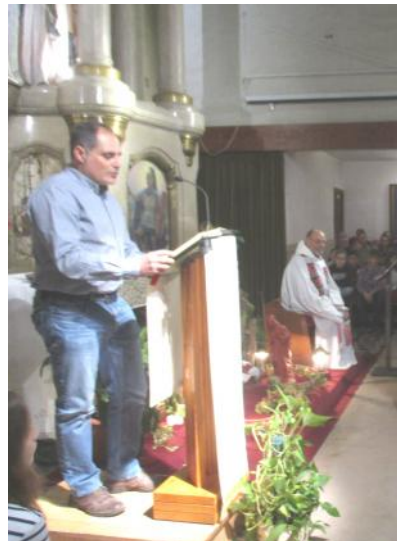
tint, la família pot ser una escola d'insolidaritat en la qual l'egoisme familiar es converteix en criteri d'actuació que configurarà el comportament social dels fills. I pot ser, per contra, un lloc en el qual el fill pot recordar que tenim un Pare comú, i

LLARS CRISTIANES

Avui es parla molt de la crisi de la institució familiar. Certament, la crisi és greu. No obstant això, tot i que som testimonis d'una veritable revolució en la conducta familiar, i molts han predicat la mort de diverses formes tradicionals de família, ningú anuncia avui seriosament la desaparició de la família. Al contrari, la història sembla ensenyar-nos que en els temps difícils s'estrenyen més els vincles familiars. L'abundància separa els homes. La crisi i la penúria els uneixen. Davant el pressentiment que viurem temps difícils, són bastants els que presagien un nou renaixement de la família. Sovint, el desig sincer de molts cristians d'imitar la Família de Natzaret ha afavorit l'ideal d'una família fonamentada en l'harmonia i la felicitat de la pròpia llar. Sens dubte cal també avui promoure l'autoritat i responsabilitat dels pares, l'obediència dels fills, el diàleg i la solidaritat familiar. Sense aquests valors la família fracassarà. Però no qualsevol família respon a les exigències del Regne de Déu plantejades per Jesús. Hi ha famílies obertes al servei de la societat i famílies egoistes, replegades sobre si mateixes. Famílies autoritàries i famílies on s'aprèn a dialogar. Famílies que eduquen en l'egoisme i famílies que ensenyen solidaritat. Concretament, en el context de la greu crisi econòmica que estem pa-

que el món no s'acaba a les parets de la casa. Per això no podem celebrar la festa de la Família de Natzaret sense escoltar el repte de la nostra fe. Seran les nostres llars un lloc on les noves generacions podran sentir la crida de l'Evangeli a la fraternitat universal, la defensa dels abandonats i la recerca d'una societat més justa, o es convertiran en l'escola més eficaç d'indiferència, d'inhibició i de passivitat egoista davant els problemes aliens?

José Antonio Pagola

Sí, un any més a la nostra vida i a la vida de tots, encara que no serà pas igual per a tots. Quan escrivia aquesta reflexió era el dia dels sants Innocents Màrtirs, i en la litúrgia del dia, dijous passat, es parlava de la matança criminal promoguda pel rei Herodes, i em feia la reflexió del dolor d'aquelles pobres mares que veien ser arravatats dels seus braços llurs fills per ser decapitats allí mateix. Una bestiesa sense límits, pensem segurament, d'un personatge prou sinistre com aquell mal rei. Però el pitjor dels casos en el nostre món, continuen havent-hi Herodes sinistres, que a vegades sota no sé quina estranya llei, porten a la mort a milers i milers de famílies amb els seus fills en la imatge dels immigrants. **Serà el 2018 un any més on continuarà aquesta aventura des-humana, de condemnar persones innocents?**

En un altre ordre de coses, el nostre país i pel nostre poble experimentarà quelcom nou que ens deixi sentir i respirar la nostra pròpia llengua? Podrem manifestar el que som com a nació, sense presons ni divisions?

Els desitjos són els millors i la voluntat també, però ens caldrà treballar tots per una pau justa i un equilibri just d'una economia que afavoreixi a tots, només tindrem pau justa si hi ha una justa voluntat de fer bé les coses.

MISSES DEL POLLET I DEL GALL

La nit de nadal va ser ben celebrada a la comunitat cristiana del Lledó amb una participació plena i festiva de tots. Com altres vegades el nostre Santuari ofereix els seus espais que sempre resulten petits en aquestes ocasions, però grans en acollida i tendresa. Les famílies hi eren presents avis, pares i mares amb llurs fills. La representació del naixement de Jesús en la lectura de l'evangeli va ser el plat fort de la celebració. Angelets i pastorets, amb Josep i Maria, amb l'hostaler hi tot, van fer una celebració festiva i participativa, no oblidem la música de la mà de la Maria Jacobs i dels seus acompanyants que va sonoritzar l'ambient amb els cants de la litúrgia. Després a la sala Claret una mica de ressopó arrodonia la festa, amb una mica de torrons, i porrons. Enmig de tot això Jesús que es fa present entre nosaltres, en la nostra vida personal i comunitària. Com cantaven els àngels als pastors: **Glòria Déu a dalt del cel i pau a la terra.**

LITURGIA DEL DIUMENGE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

ORACIÓ

Oh Déu que ens heu volgut donar l'exemple de la sagrada Família, feu que, imitant les seves virtuts domèstiques i la caritat generosa, puguem fruitir per sempre de la felicitat de casa vostra. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SALM 127

Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.

Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins! Menjaràs del fruit del teu treball, seràs feliç i tindràs sort.

La teva esposa fruitarà com una parra, dins la intimitat de casa teva; els teus fills seran com plançons d'olivera al voltant de la taula.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts. Que el Senyor et beneeixi des de Sió! Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem! Que puguis veure els fills dels teus fills!

PREGÀRIES

Senyor tu que vas viure en una família excepcional, obediènt al Pare:

Et preguem per les famílies d'avui que aprenguem a ser fidels a Déu, Pare.

Et preguem per tantes parelles a les quals s'ha debilitat la convivència:

Fes que, amb la nostra pregària, redescobreixin el diàleg i la comunió familiar.

També et preguem per les famílies on s'ha extraviat l'amor:

Que redescobreixin l'amor primer i retornin pel camí d'un amor sincer i profund.

Et preguem per la nostra gran família parroquial:

Que tots ens sentim germans i siguem testimonis vius de la teva bondat.

També et preguem avui pel nostre projecte ALPHA:

Que impulsat pel teu Esperit Sant sigui un punt d'arrancada d'una nova vitalitat parroquial.

ORACIÓ FINAL

Déu i Pare nostre que ens heu confortat amb els sacraments celestials, concediu-nos d'imitar sempre els exemples de la sagrada Família, perquè després dels treballs d'aquest món, puguem participar eternament de la seva companyia. Pels segles dels segles. Amén.

Imatges de la Missa del Pollet i del dinar de Nadal a La Taulada

L'ÀNGEL

Una trucada al matí del dissabte 23 ens deixava a tots trasbalsats. El nostre amic l'Àngel el cuiner, moria d'accident de carretera. Gairebé no ens ho crèiem, però va ser així de fatal. Vaig parlar amb el pare i vaig visitar-los al tanatori. Després, el mateix dia de Nadal, al Pont d'Armentera on viu la família celebrava el funeral. Una incomptable multitud era allí present, feia encongir el cor, i t'adonaves que l'amic Àngel, era això un amic enmig de molts amics, que van voler ser allí per a retre-li el seu particular homenatge. A l'església parroquial de santa Magdalena del Pont ja es preveia que seria del tot impossible encabir-hi tanta gent, la plaça del davant estava també plena a vessar. Amics castellers, que el van portar a l'espatlla, però el que més va marcar a tots va ser les paraules del fill el Roger en acabar la litúrgia. Amb serenor, amb veu potent i clara d'infant, va resseguir el que ha estat el pare, mentre a tots se'n feia difícil contenir les llàgrimes. A part de tot el que el bon fill sentia pel seu pare i que va anar explicant, va acabar dient: *és Nadal i el pare és al cel a celebrar-lo i ell volia celebrar aquest Nadal i ho fa des del cel.* Els rostres de tots esclatàvem d'una emoció incontenible. Quina valentia d'infant, que ha lloat el seu pare com un fill sap fer i ho va fer amb la valentia que el seu propi pare li havia encomanat. En acabar abraçat de la mare fèiem camí al cementiri, abans però, els castellers de la Joves li van aixecar el pilar de cinc, ja que són els valors dels castellers que fan grans les persones castelleres, l'Àngel n'era un d'ells. Àngel, has estat un bon fill, un gran germà, has estat un bon espòs, un gran pare i un perfecte professional de la cuina, un bon casteller i futbolista, ens ho recordava el teu fill. Ara, sense ser l'anxaneta, has pujat al cim més alt dels castells, tan a munt que has arribat al cel, potser hi has anat massa aviat els qui t'estimen et voldrien tenir al costat, però mai sabrem respondre aquest perquè, només ens queda la fe i confiança d'Aquell que ens fa celebrar el Nadal cada any i que tu ja t'hi has abraçat amb Ell. Ja vas veure Àngel, quanta gent hi havia al Pont el dia del teu funeral, perquè són molts els qui t'estimen. Ara des del cor del Pare prega per ells i descansa en pau, Àngel. P. Joan